

Frånsett att denna uppläggning av bidragsgivning synes komplicerad och föga rationell, måste man av rent principiella skäl ställa sig ytterligt tveksam inför detta nya sätt att förbruka skattemedel. Kan det, frågar man sig, i en budget där det varit nödvändigt att av sparsamhetsskäl vägra snart sagt alla ämbetsverk och institutioner även de blygsammaste förstärkningar av de anslag som de anser sig behöva för att på ett nöjaktigt sätt kunna fullgöra sina arbetsuppgifter vara försvarligt att uppta betydande anslag för en verksamhet som på intet sätt kan anses åvila staten? I själva verket skulle detta anslag endast innebära att man subventionerar kostnaderna för enskilda personers familjefester och för korporationernas sammankomster. Det förefaller oss som om detta skulle vara ett ganska långsökt sätt att stimulera till folknykterhet i synnerhet som de tillställningar som genom anslaget skulle uppmuntras inte tänkes vara fria från alkoholförtäring.

Med stöd av vad ovan och i motionerna I: 321 och II: 343 anförts hemställes,

att riksdagen måtte avslå vad Kungl. Maj:t hemställt under punkt 16 i femte huvudtiteln rörande *Bidrag till utrustning m. m. av vissa samlingslokaler.*

Stockholm den 26 januari 1955

Leif Cassel

Karin Wetterström

Ernst Ahlberg

Nr 290

Av herr **Larsson** i Luttra m. fl., om ökad medelsanvisning för lån till anordnande av allmänna samlingslokaler.

(Lika lydande med motion nr 224 i Första kammaren)

Stockholm den 24 januari 1955

Gunnar Larsson
i Luttra

Gunnar Engkvist

Torsten Andersson
i Brämhult

Göran Petterson

Thure Andersson
i Ronneby

Olaus Nyberg
